

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Romanenco Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Romanenco Natalia împotriva Biroului de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013 prin a fost admisă cererea de apel a Biroului de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova, a fost casată hotărîrea Judecătoria Centru din 03 octombrie 2012 cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 04 mai 2012, Romanenco Natalia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și a prejudiciului moral.

În motivarea cerințelor sale reclamanta a indicat că, între ea și Biroul de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova la 25.01.2002 a fost încheiat contractul individual de muncă nr. E-4/2002, prin care a fost angajată la serviciu în funcția de șef finanțe și administrare.

Ulterior, la 06 februarie 2012 între părți a fost încheiat un nou contract individual de muncă nr. E-4/2012, prin care contractul precedent a fost înlocuit. Tot la 06 februarie 2012 în conformitate cu ordinul nr. P/2-2012 în baza cererii, i s-a acordat concediu pentru îngrijirea copilului începînd cu 06.02.2012 pînă la 05 februarie 2013.

La 07.02.2012 în adresa ei a fost emis ordinul nr. P/03-2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere.

Consideră reclamanta acest ordin ilegal și neîntemeiat, deoarece apare ca o formă de răzbunare, nu este bazat pe probe obiective că angajatul a prejudiciat

material angajatorul sau a comis acțiuni culpabile, acțiunea pârîului către ea cu privire la repararea prejudiciului material fiind de către instanțele judecătorești respinsă integral. Mai mult ca atât concedierea a avut loc cu încălcarea procedurii legale și anume l-a aplicarea sancțiunii disciplinare a fost încălcat termenul de prescripție, a fost concediată în timpul aflării în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani, nu i-a fost luată o explicație în scris privind fapta comisă.

Solicită reclamanta Romanenco Natalia, anularea și recunoașterea drept ilegală a ordinului de concediere nr. P/03-2012 din 07 februarie 2012, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material pentru lipsă forțată de la lucru a prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu anual stipulat în contractul de angajare și anume 272 311 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 s-a admis parțial acțiunea; s-a anulat ordinul Biroului de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova nr. P/03-2012 din 07 februarie 2012; Romanenco Natalia a fost restabilită în funcția de șef Finanțe și Administrare a Biroului de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova începînd cu 07 februarie 2012; s-a încasat de la Biroul de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova în beneficiul Nataliei Romanenco prejudiciul moral în mărime de 25000 lei și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 100 lei. Cerința Nataliei Romanenco privind încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Biroul de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012 a fost admisă cererea de apel a Biroului de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 și pronunțată o nouă hotărîre sub formă de încheiere prin care s-a încetat procesul inițiat de Romanenco Natalia.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2013 a fost admis recursul declarat de Romanenco Natalia, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012 cu remiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea cererii de apel în fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013 a fost admis apelul declarat de Biroul de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care s-a respins acțiunea depusă de Romanenco Natalia către Biroul de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată. În rest hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 octombrie 2012 a fost menținută.

Nefiind de acord, la data de 06 august 2013, Romanenco Natalia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, solicitînd

admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat eronat legea.

La data de 18 noiembrie 2013, Biroul de Cooperare al Elveției pentru Republica Moldova a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Romanenco Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Romanenco Natalia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Romanenco Natalia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Ion Druță